

FUNKTION/exteriör

Mankhöjd: Hanhund 68-72 cm Tik 63-68 cm

Vikt: Hanhund ca 40-45 kg Tik ca 32-35 kg.

En dobermann ska ha en exteriör som uppfyller kraven på en arbetande, hållbar brukshund.

Kroppen skall vara kvadratisk och mycket kraftfull utan att tappa elegans.

Benstommen skall vara kraftig och anpassad till hundens storlek. Knappa eller överdrivna vinklar är inte önskvärt.

Det är viktigt för hundens rörelseschema att det finns balans mellan vinklarna fram och bak.

Huvudet skall vara långsträckt, kilformat och välskuret och är dobermannens adelsmärke.

Rörelserna kännetecknas av kraftfulla energiska rörelser. De skall vara parallella och ryggen skall vara fast.

Exteriöra saker att tänka på i avel:

KROPP

- Kvadratisk kropp, standarden säger att tikar kan vara något längre, men många dobermann tenderar att vara för långa i kroppen, speciellt att beakta är en kort bröstorg och lång länd som ger ett kvadratisk intryck men är ett allvarligt fel.
- Medelstorlek skall eftersträvas. För stora, för tunga hundar fungerar sämre i arbete och ökar risken för skador
- Korta och/eller branta kors påverkar rörelseschemat och ger korta bakbensrörelser utan kraft och påskjut
- Skuldran skall vara väl tillbakalagd, många dobermann tenderar till att vara för dåligt vinklade i sitt framställ. Även knappt vinklade överarmsvinklar är överrepresenterat i rasen.

HUVUD

Huvudet är dobermannens adelsmärke och ska vara kilformat med väl utfyllt nosparti och kraftiga käkar, såväl över som underkäke. Man får aldrig glömma elegansen i ett dobermannhuvud.

- Det finns alltför många hanar och tikar som tenderar att visa:
oädla huvuden
breda skallar
för mkt stop
för korta nosboxar.
- Tänderna skall vara stora och välutvecklade. Små tänder är idag mycket vanligt i rasen varför stor vikt bör läggas på denna detalj.
- Läpparna skall ligga stramt an mot käken, läppfickor samt löst halsskinn är icke önskvärt
- Man bör vara observant på skallens flathet, längd och stopets djup. Många dobermann tenderar att ha både runda skallar och bakåtsluttande hjässa och för mycket stop som ger ett dogliknande intryck och är inte önskvärt.
- Vikt ska läggas vid huvudets parallellitet och långsträckthet (acceptans av en mindre avvikelse från parallelliteten bör finna då endast en mycket liten del av populationen har helt parallella huvuden).

PÄLS/FÄRG

- Den bruna färgen tenderar att vara överrepresenterad med felaktigheterna gles päls, dålig pälskvalite och färg, samt har högre frekvens av hudproblem.
- Alltför ljusa ögon, man strävar efter att ögonfärgen på en svart ska vara så mörka som möjligt. Hos bruna är ögonfärgen alltid ljusare men får aldrig vara för ljusa, gul ögonfärg är inte önskvärt.

Mätbara mål gällande funktion/exteriör är i dagsläget svårt att fastställa då mätbart underlag saknas i dagsläget för stor del av rasen.

Målet skall således vara att öka statistiskt underlag i form av exteriörbeskrivningar som rapporteras centralt (lathunden)

Thord Byström & Camilla Rönqvist